

Иста̀р река̀ – Ст. Р., име на с. *Стара река* в осм. док. от 1638 г. (Стойков 1959: 462)

Истилифу̀нос – име на *Сливен* в „Географията“ на М. ал-Идриси, 1153 г. (Недков 1960: 87, 105)

Исю̀з дерѐ – Зл.в., З 2,5, стръмен, висък тревист дол и пресъхваща речка, десен приток на р. Тунджа, от т. *su suz* ‘безводен’. ДИ: *Сюздѐр*.

Ися̀нско усѐ – Г.Ал., С 3,5, *усойно*, влажно място край Седларевска река.

Ита̀ колѹ̀ – Тв., СЗ 9, планински връх, залесен с бор, пасище,.

Ичера̀ – село в Сливенска община, на 14,5 км СИ от гр. Сливен. Старинно име. Възможен произход от общотюркското *içeri* ‘вътре, вътрешен’. (Севортян 1974: 390). Смисълът е, че селището е скрито вътре в планината. ДИ през османския период: *Вичера̀*, *Вечера̀*. Вж. в ч. I, статията за *Ичера*.

Ишѐ бунѹр – ГЧ., СЗ 8, (ГХХ), безводно ниско място с кладенец; името вер. е производно от тур. глагол *işetek* ‘пикая, уринирам’ – ‘пикня, урина’, т.е. ‘кладенец с неприятна миризма’.

Й

Йениджѐ-и чареза̀дѐ – селище в Сливенска каза, неуст., по осм. док. от XVI в. (ТИБИ 2011: 263).

Йенѹкѹй – име на с. *Глуфишево* в осм. док. от 1666 г. (Стойков 1959: 388).

Йер арасѐ – Ж.б., ЮЗ 0,6. ДИ на *Ер арасѐ*.

Йерѹ буджѹк – Кр., С 0,5, от диал. тур. *ер* ‘място’ и *bisak* ‘кът’. ДИ: *Ири буджак*, равно място, което е като *кът* (*кюше*) спрямо селото.

Йѹвковия долѹп – Сот., С 1,5, тепавица (долап) по р. *Сотирска*. По ЛИ.

Йѹвчева кантѹн – Сл., СЗ 11, *кантон* по стария път Сливен – Бяла. По ЛИ и фр. *canton* през рус. ‘къща на пазач по шосе или жп линия’ (БЕР II 1974: 209).

Йѹвчево къшлище – Г.Ал., С. По ЛИ *Йовчо*, там той имал кошара.

Йѹза – Ж.в., вероятно се отнася за Дичева йоз; от тур. *юз* ‘прост, обикновен’ и диал. ‘ялово стадо’ (БЕР II 1974: 105).

Йозѐ ерѐн – ГЧ., З 3.

Йѹзя – 1. Зл.в., СИ 2,5; 2. Топ., ЮИ 2,6.

Йѹков герѐн – Г.Ал., Ю 4,5. От ЛИ и *герен* ‘мочурливо място’.

йол, йолѹ – от тур. *yol* ‘път’. Среща се и в съкратен диалектен вариант ол. – *Аркарѐ* ~, *Демирѹжѹй* ~, *Дермѐн* ~, *Дик* ~, *Ешѐк* ~, *Казѐл* ~, *Кез* ~, *Кърѹан* ~, *Кюмюрѹжѹй* ~, *Манѹф* ~, *Мандѹ* ~, *Сарѐ* ~, *Секѹй йол кюпрюсѹй* ~, *Султѹн* ~, *Сърт* ~, *Тахта* ~, *Тахтаѹжѹй* ~, *Топракѹй* ~, *Туз* ~, *Тузлѹ* ~, *Улѹ* ~, *Хармѹн* ~, *Хасарѹжѹй* ~.

Йол айрасѐ – Нов., Ю 1, от тур. *йол* ‘път’ и *ayralı* ‘отделен, разделен’. ‘Отделния път’ – стар път, минаващ през гора.

Йол актѹ – МЧ., неуст., ниви, от съд. док. 1898 г.; ‘Долния път’.